

ARCHEOLOGISCHE METADATA

Uitleg voor het invullen van de metagegevens van archeologische datasets

Versie 1 - juli 2011

Gegevens over de gegevens (metadata)

De enige manier om te zorgen dat een andere archeoloog de gegevens van een onderzoeksproject kan gebruiken, is door heel goed te documenteren wat de gegevens exact betekenen. Niet alleen moet er expliciet uitgelegd worden bij welk project de gegevens eigenlijk horen, maar ook hoe en wat er tijdens het onderzoek is gedocumenteerd. Wat is analoog vastgelegd, wat is later alsnog gedigitaliseerd en wat is alleen als computerbestand beschikbaar? Op welke manier hebben de bestanden een naam gekregen en welke coderingen zijn gebruikt? Deze metagegevens verschaffen een andere archeoloog de noodzakelijke informatie om de bestanden te kunnen begrijpen en hergebruiken. Goede metadata zal er ook voor kunnen zorgen dat de gegevens niet verkeerd worden begrepen of onjuist worden toegepast.

De meta-documentatie bestaat uit:

- de metadata op projectniveau. Deze geven een beschrijving van het gehele onderzoeksproject en de context van de bijbehorende bestanden. Dit wordt vastgelegd in een projectformulier, dat gebaseerd is op de internationale Dublin Core metadata standaard. Het geeft een gestructureerde inhoudelijke beschrijving van een geheel project, waaronder de specifieke archeologische eigenschappen als de vondstlocatie, welk type site en welke datering.
- 2. de metadata op bestandsniveau. Deze geven zowel een technische als een inhoudelijke beschrijving van elk individueel bestand. Het wordt vastgelegd in een uitgebreide bestandenlijst, waarin een tiental kenmerken van elk worden gedocumenteerd. (kan) Deels bestaat (half)automatisch vast te leggen, technische metadata zoals de bestandsnaam, -omvang en applicatiesoftware. Deels betreft het archeologisch inhoudelijke of methodische aspecten.
- 3. de metadata op het niveau van de variabelen en coderingen. Deze worden vastgelegd in een zogenaamd codeboek. De beschrijving van de inhoud is sterk afhankelijk van het type bestand, de software en de manier van toepassen. Juist vanwege die grote variatie is er geen vast stramien voorzien, maar mag bij elk project en/of bestand(stype) voor een eigen codeboek worden gekozen. Een codeboek of datadictionary bestaat overigens bij veel projecten al, bijvoorbeeld in de vorm van een Programma van Eisen (PvE), een plan van aanpak of de referentietabellen in een database. Soms kan eenvoudig worden volstaan met een document waarin de aanvulling of afwijkingen ten opzichte van het PvE vermeld staan. Het is wel zaak die informatie bij elkaar te brengen in één of twee documenten, zodat een onderzoeker makkelijk de structuur inhoud van en gegevensverzameling snel kan doorgronden.

De uitgebreide bestandenlijst

Naast de beschrijving van het onderzoeksproject als geheel is er een (meta)beschrijving nodig voor elk individueel bestand dat wordt gedeponeerd. Het gaat daarbij zowel om de technische als inhoudelijke metadata op het niveau van een bestand. In de onderstaande lijst zijn een aantal kenmerken opgenomen die voor de beschrijving van een digitaal bestand gebruikt zouden kunnen worden. Hierbij geldt wederom dat beschrijvende metadata een verrijking van de oorspronkelijke gegevens vormen. Hoe uitgebreider de inhoud nu wordt uitgelegd, hoe eenvoudiger het in de toekomst wordt om het digitale bestand te gebruiken. Net als voor andere metadata geldt dat er heel weinig velden verplicht zijn. Hoe meer des te liever, maar niet ten koste van een buitensporige inspanning.

De onderstaande kenmerken vormen dan ook meer een lijst van aandachtpunten dan van daadwerkelijke verplichtingen. Zo zijn er kenmerken die niet voor elk bestandtype relevant zijn, waar andere kenmerken al direct duidelijk zijn op basis van de naam of extensie. De ruimtelijke beschrijvingselementen zijn natuurlijk alleen van toepassing op en heel belangrijk voor CAD-files of GIS-tabellen. Daarentegen is voor digitale foto's de software weer niet van toepassing, omdat de digitale camera veelal direct jpg-bestanden oplevert, die met tal van applicaties kan worden bekeken. Het is wel belangrijk dat als er een codeboek nodig is om de inhoud van een bestand te kunnen begrijpen, dit in de bestandenlijst, via een exacte bestandsnaam, wordt vastgelegd.

In de onderstaande lijst zijn de in *vet* weergegeven velden min of meer verplicht en staat tussen haakjes telkens een voorbeeld vermeld.

file_name bestandnaam van het databestand (monsterlijst.xls)

file_content beschrijving van de inhoud (lijst van grond-, zaden- en houtmonsters)

data_format algemene technische omschrijving (relationele database) software gebruikte software en versie (MS-Word, versie 2000)

hardware gebruikte computersysteem (Intel-PC) original_OS oorspronkelijk Operating System (DOS)

data_collector specifieke personen die verantwoordelijk zijn voor de inhoud (ingehuurde landmeetkundige) specifieke doel voor het verzamelen van de gegevens in dit bestand (controlesteekproef)

collection_mode methode van verzamelen (hoogtemetingen in een grid van 5 x 5 m.)

analytic_units analyse/opslag eenheden, observaties, records (beschrijving per grondsporen)

data_appreciation inschatting datakwaliteit, hergebruikswaarde of -beperkingen (5 à 10 cm. onzekerheid in de NAP-

100gtes)

geog_cover het ruimtelijke dekkingsgebied (500 x 250 m. rondom het punt 134790/352200) geog_unit eenheden waarin de ruimtelijke coördinaten zijn gebruikt (in kilometers)

mapprojection naam van de kaartprojectie of "lokaal meetsysteem" (RD)

local_georef minimaal 2 referentiepunten, voor de conversie van locale naar landelijke coördinaten

source_document (analoge) bron voor de digitale data (gedigitaliseerde veldtekeningen 1:50)

othmat_citation naam van bestanden die gerelateerde, aanvullende informatie bevatten (zie ook het bijgevoegd PvE:

bestek_schipluiden.doc)

othmat_codebook exact bestandsnaam van het bijbehorende codeboek (monsterlijst_code.txt)

notes aanvullingen en specifieke instructies voor (her)gebruik

Een minimale beschrijving van de bestanden zou dus tot de vier, in vet aangegeven, kenmerken beperkt kunnen blijven. Daarmee zal een andere archeoloog zich echter een onvoldoende duidelijk beeld van de inhoud van een databestand kunnen vormen. Gebruik, indien van toepassing, daarom zo veel mogelijk van de bovenstaande 19 kenmerken. Voor een nog nauwkeuriger beschrijving kan het aantal kenmerken eventueel verder worden uitgebreid met elementen uit de volledige lijst van beschrijvingselementen op bestandsniveau (zie pagina 7). Het gebruik van bepaalde elementen zal afhankelijk zijn van wat de samenstellers belangrijk achten of wat op een relatief eenvoudige wijze (automatisch) beschikbaar is. Het oorspronkelijke doel – een andere archeoloog moet op basis van deze metadocumentatie de gegevens kunnen hergebruiken, zonder de oorspronkelijke samenstellers te hoeven raadplegen – moet daarbij niet uit het oog verloren worden.

Tegenwoordig worden bij een opgraving honderden digitale foto's gemaakt van vlakken, coupes, profielen en vondsten. Het moeten documenteren van alle digitale foto's in de vorm van een uitgebreide bestandenlijst zou onevenredig veel (extra) werk met zich mee brengen. Op zich is dat ook niet nodig, omdat bij veel opgravingen al een digitale fotolijst wordt gemaakt van de (digitale) foto's. Die lijsten voldoen veelal al direct of indirect aan de verplichte velden in de bovenstaande lijst. De bestandsnaam (fotonummer) en de bestandsinhoud (veelal put, vlak, spoor) zijn meestal al vastgelegd. Tegelijkertijd zijn de software en het codeboek in deze situatie niet van toepassing.

Hetzelfde geldt eigenlijk ook voor de (gescande) veldtekeningen (vlak, profiel en/of coupetekeningen). De tekeningenlijst documenteert al voor een belangrijk deel de relevante kenmerken. Als daar de bestandsnaam van de scan aan toegevoegd kan worden, is dat voldoende voor de metadata.

Beide voorbeelden geven aan dat het samenstellen van de metadata nooit mag uitmonden in het uitgebreid (opnieuw) beschrijven van talrijke bestanden. Bestaande informatie en een slimme naamsconventie voor de bestanden kan veel werk uit handen nemen.

alp02 wp012 vl01 putcontour.tab

alp02_wp012_vl01_grondsporen.tab

alp02_wp012_vl01_coupelijnen.tab

alp02 wp012 vl01 hoogtemetingen.tab

Hiermee wordt veel van de inhoud in één keer duidelijk. Automatisch kan uit de bestandnaam de informatie voor de uitgebreide bestandenlijst worden geëxtraheerd. Er blijven dan relatief weinig additionele kenmerken over, die handmatig aan de metadata moeten worden toegevoegd. Dat kan zelfs in één keer voor de gehele groep van bestanden met een specifieke query of copy-andpaste.

Datzelfde geldt ook voor de technische metadata, zoals het type bestand, de software of de bestandsgrootte. Deze kunnen, met behulp van de juiste tools, eenvoudig (half)automatisch tot een bestandenlijst worden omgevormd of daaraan worden toegevoegd.

De uitgebreide bestandenlijst zal veelal in een database of spreadsheet worden aangemaakt. Daarin komt elk metadata element, als variabele of kolom, slechts één keer voor. De bestandsnaam is de sleutel en kent natuurlijk altijd maar één mogeliike unieke waarde. Daarentegen zouden biivoorbeeld 'data collector' meerdere personen ingevuld moeten kunnen worden. De meeste metadata systemen zijn gebaseerd op XML en daarin is een herhaling van hetzelfde element probleemloos mogelijk. In een database of spreadsheet is dat echter minder eenvoudig. In de gedocumenteerde bestandenlijst moet daarom voor de, ook volgens de internationale standaarden, toegestane oplossing gekozen worden om meerdere waarden door een punt-komma (;) van elkaar te scheiden (bijvoorbeeld: Butler, J.; Brongers, J.A.).

Bij de bestandsbeschrijving mogen, vanwege de specifieke beperkingen van XML, geen speciale leestekens als & (ampersand) , < (kleiner dan) en > (groter dan) worden gebruikt. Ook quots (", ', `), percentage (%), trema's en umlauts worden bijvoorkeur zoveel mogelijk vermeden (liever coordinaten dan coördinaten).

De uitgebreide bestandenlijst moet digitaal worden aangeleverd. Een voor de hand liggende vorm daarvoor is een databasetabel of een werkblad in een spreadsheet. De namen van de bestanden moeten exact overeenkomen met de bestandnamen, ook in het gebruik van hoofd- en kleine letters. Ook de metadata elementen moeten exact worden overgenomen uit bovenstaande lijst of de beschrijvingselementen per bestand op pagina 7. Op pagina 8 ziet u een voorbeeld van een ingevulde bestandenlijst.

Het codeboek

Naast de beschrijving van elk individueel bestand is het ook nodig om een gedetailleerde beschrijving te geven van de inhoud van elk bestand. Het codeboek is een beschrijving van de inhoud van een digitaal document, waarin alle codes en conventies worden uitgelegd. De structuur van een codeboek kan vrij worden gekozen en mag worden afgestemd op het onderzoeksproject, op het PvE of de gebruikte computertoepassingen. Het belangrijkste is dat aan de hand van het codeboek de vorm en inhoud van het betreffende digitale databestand duidelijk moet zijn. Een voorbeeld van een codeboek ziet u op pagina 9 en 10.

Codeboeken bevatten alle namen van de tabellen in een database, de werkbladen in een spreadsheet of de layers in een CAD-tekening. De betekenis van de namen van de variabelen in een databasetabel, spreadsheet of GIS-tabel moeten duidelijk worden gemaakt. De gebruikte coderingen voor de inhoud van de velden, moeten in een codelijst of referentietabel worden uitgelegd. Tenslotte moet bij numerieke velden aan een vermelding van de eenheden (in km.) en/of nauwkeurigheid (met twee decimalen) worden gedacht.

Het codeboek vormt, samen met de kenmerken die beschreven zijn in de uitgebreide bestandslijst, de basis waarop een andere onderzoeker (in de toekomst) de digitale gegevens kan beoordelen en begrijpen. Het maken van een volledig codeboek zal dan ook de nodige tijd en aandacht kosten. Deze meta-informatie is echter voor de verschillende projecten die een organisatie uitvoert, veelal nagenoeg hetzelfde of is al op een of andere wijze beschikbaar. Bij de grotere onderzoeksprojecten wordt vooraf veel vastgelegd in het PvE. Dit bevat een gedetailleerde beschrijving van de onderzoeksmethoden en de (digitale) eindproducten waarin de resultaten moeten worden vastgelegd. Met aanvullende documentatie, waarin de afwijkingen worden vastgelegd, zou dat al een prima bruikbaar codeboek kunnen vormen. Het documenteren van alleen die zaken die tijdens het veldwerk anders zijn gegaan dan vooraf bedacht, kan echter soms ook onduidelijkheid scheppen. Overweeg dan of een apart codeboek toch niet beter is.

In een database zijn veelal zogenaamde referentie-tabellen opgenomen, waarin de te gebruiken codes zijn opgenomen en uitgelegd. Ook de structuur van de tabellen (variabelen) en de samenhang tussen tabellen worden met de huidige database management software op een grafische wijze vastgelegd. Die informatie kan eenvoudig en op een gebruikersvriendelijke manier naar één tekstdocument worden geëxporteerd. Zo is er bijvoorbeeld in Microsoft Access een speciale 'Documenter tool' aanwezig. Aan het einde van een project kan hiermee eenmalig de 'eindstand' worden gedocumenteerd.

Vanuit het oogpunt van de hergebruiker is één codeboek bij elk afzonderlijk bestand zeer gebruikersvriendelijk. Soms kan dat heel eenvoudig worden gemaakt. In veel gevallen zal er echter per groep van (gelijksoortige) bestanden, zoals voor alle Mapinfo bestanden of voor alle tabellen in een database, één gezamenlijk codeboek bestaan. Op zich vormt dit, zowel bij de archivering als het hergebruik, geen probleem. Het is wel zaak in de bestandenlijst dan bij alle bestanden waarvoor dat geldt, dezelfde naam van dat gemeenschappelijke codeboek te herhalen (othmat_codebook). Als er een codeboek in aanvulling op het PvE wordt gebruikt, is het verplicht om de digitale versie van het PvE een onderdeel van de gearchiveerde dataset te maken.

Een hergebruiker moet echter niet worden geconfronteerd met een complete email correspondentie tussen de opdrachtgever en de uitvoerder waaruit alle kleine, grote, tijdelijke en definitieve veranderingen achterhaald zouden kunnen worden. Het is zaak om de uiteindelijke opgravingsdocumentatie in één of twee tekstuele codeboeken te beschrijven.

In de uitgebreide bestandenlijst wordt vastgelegd welk codeboek voor welk digitaal bestand van toepassing is. De codeboeken zelf worden in een duurzaam bestandsformaat als platte ascii-tekst of pdf-document (als de opmaak belangrijk is) aan het archief toegevoegd.

Metagegevens over de digitale databestanden vormen een wezenlijk onderdeel van een gearchiveerde dataset. Zonder metadata is het geen bruikbaar digitaal archief. Door de driedeling in het qualified Dublin Core projectformulier, de gestructureerde (uitgebreide) bestandenlijst en het, naar eigen inzicht vorm te geven, codeboek lijken doel en middel redelijk op elkaar afgestemd te zijn. Het e-depot zal waar mogelijk trachten om adviezen en hulpmiddelen voor het vastleggen en verzamelen van metagegevens breed beschikbaar te maken. Vanzelfsprekend kan altijd, mits tijdig en in overleg, een andere praktische en werkbare overdrachtsvorm worden overeengekomen.

Elementen voor de beschrijving van de individuele bestanden

Beschrijvingselementen per bestand

tag

file_category file_name file_content archival_name file_required

file_type
data_format
software
hardware
original_OS
archival_format
file_size
data_collector
collection_date
time_period

purpose collection_mode collection_situ

sample_proc analytic_units instruments data_appreciation control_ops clean_ops data_missing case_quantity var_quantity geog_cover

geog_unit

spatial_object vector_type

Beschrijvingselementen per bestand

tag

vector_count raster_type row_count column_count mapprojection local_georef

altitude_datum depth_datum

position_accuracy altitude_accuracy source_document

source_lineage

othmat_label othmat_citation othmat_codebook notes description

indelingsgroep

oorspronkelijke naam bestand beschrijving bestandsinhoud bestandsnaam in archiefformat naam noodzakelijk bestand (mif als

archival_name mid)

technische bestandsspecificatie digitaal gegevensmodel toepassingsprogrammatuur

computertype operation system

 $opslag format \ (mif, mid, txt, csv)$

grootte in Kb of Mb verzamelaar van de gegevens

verzamelperiode

periode waarop de data betrekking

hebben Verzameldoel

methode van verzamelen gegevens omstandigheden bij verzamelen

gegevens

steekproef method Waarnemingseenheid Onderzoeksinstrumenten data kwaliteit inschatting

data controle(s)

opschonen van de gegevens inschatting compleetheid aantal waarnemingen aantal variabelen

geografisch ligging (coordinaten,

begrenzingskader)

geografische eenheden (km., m.,

raden)

ruimtelijke objecttype (vector, raster)

soort vector objecten

Description

aantal vector objecten soort raster objecten aantal rijen in raster aantal kolommen in raster

lengte/breedte, kaartprojectie of locaal

lokaal naar landelijk of lengte/breedtegraden

hoogtemetingen referentieniveau referentieniveau voor dieptebepaling,

bijv. - maaiveld

nauwkeurigheid positiebepaling nauwkeurigheid z-metingen type en schaal brondocument (kaart,

luchtfoto)

bronbehandeling, afgeleide informatie

procedures

gerelateerd materiaal omschrijving gerelateerd materiaal verwijzing

bestandsnaam codeboek

opmerkingen

filelist_voorbeeld.xls

Een correct ingevulde bestandenlijst met de beschrijving van diverse bestanden die binnen archeologische datasets te verwachten zijn, met verwijzingen naar codeboeken en opmerkingen

file_name	file_content	software	othmat_codebook	notes
META.rtf	Kanttekeningen bij de dataset	WordPad		
V20_BORB.DBF	profielgegevens boringen vindplaats 20	dBase III	V20_boringen.doc	
V20_BORP.DBF	kopgegevens boringen vindplaats 20	dBase III	V20_boringen.doc; META.rtf	
V20_boringen.doc	metadata bij boringen vindplaats 20	MS-Word 2003		
Archeologisch_rapport_V20.pdf	Rapportage onderzoek vindplaats 20	Adobe Acrobat 5.0		
V20_bp.TAB	kaartlaag: boorpunten vindplaats 20	Mapinfo		
V20_BPN.TAB	kaartlaag: boornummers vindplaats 20	Mapinfo		
V20_kd.TAB	kaartlaag: kader vindplaats 20	Mapinfo		
V20_top.TAB	kaartlaag: topografie gebied vindplaats 20	Mapinfo		
AW	Specialistentabel: Aardewerkdeterminatie		REF_AWBK; REF_AWBS	tabel in DB_2.2.0.mdb
FOTOBEST	Lijst van alle fotobestanden met fotonummers			tabel in DB_2.2.0.mdb
FOTOLST	Fotolijst			tabel in DB_2.2.0.mdb
PROJECT	Lijst met belangrijkste projectgegevens			tabel in DB_2.2.0.mdb
PUTVLAK	Lijst met alle gebruikte put-vlak combinaties			tabel in DB_2.2.0.mdb
REF_AWBK	Referentietabel aardewerk baksels Middeleeuwen			tabel in DB_2.2.0.mdb
REF_AWBS	Referentietabel aardewerk Romeinse baksels			tabel in DB_2.2.0.mdb
RIMG0001.jpg	Veldfoto		FOTOBEST; FOTOLST	FOTOBEST is tabel met koppeling bestandsnaam aan fotonummer in FOTOLST
RIMG0002.jpg	Veldfoto		FOTOBEST; FOTOLST	FOTOBEST is tabel met koppeling bestandsnaam aan fotonummer in FOTOLST
RIMG0003.jpg	Veldfoto		FOTOBEST; FOTOLST	FOTOBEST is tabel met koppeling bestandsnaam aan fotonummer in FOTOLST
V20_ARCHIS.doc	Archis-gegevens vindplaats 20	MS-Word 2003		
V20_ra.dwg	profiel boorraai A vindplaats 20	AutoCAD		
V20AI01.wmf	voorkomen archeologische indicatoren vindplaats 20		META.txt	
V20HK01.wmf	voorkomen houtskool vindplaats 20		META.txt	
V20ZD01.wmf	zanddieptekaart vindplaats 20		META.txt	
V20_VONDSTEN.doc	beschrijving vondsten vindplaats 20	MS-Word 2003	META.txt	

codebook_voorbeeld.pdf

Een uitgebreid codeboek waarin de variabelen van tabellen worden uitgelegd. Ook wordt extra informatie gegeven over de totstandkoming van de bestanden. Dit codeboek geldt als codeboek voor alle bestanden die over 'vuursteen' en die over 'keramisch aardewerk' gaan, binnen de dataset waar dit codeboek bij hoort.

Meta-info per specialist:

Vuursteen:

De registraties zijn gedaan door J. Jansen.

Alle vuurstenen zijn bekeken en beschreven.

Alleen bij werktuigen wordt de Cortex visueel gemeten en geschat in 25% gradaties.

De pseudo-categorie (vuurstenen artefacten zonder antropogene kenmerken) zijn niet verder gemeten.

De tabelkolommen lengte, breedte, dikte zijn in mm gemeten.

Verbrand en Compleet zijn ja/nee kolommen (1=ja). Graad loopt van 1 (weinig) tot 4 (veel) sterretjes.

Soort vuursteen (GRSRT) staan uitgelegd in de tabel REF_VSST. Geen waarde indien niet te bepalen.

Keramisch Aardewerk:

De registraties zijn gedaan door N. Pieterse (prehistorie) en A. de Vries (Romeins en ME/NT).

Werkwijze:

Al het aardewerk is bekeken en beschreven.

Fragmenten kleiner dan 3cm2 zijn niet uitvoerig beschreven behalve als ze morfologisch interessant zijn of versierd.

Te tekenen fragmenten zijn apart gehouden en krijgen een oranje kaartje mee. Ze worden niet gescheiden van het overige aardewerk uit hetzelfde vondstnummer.

Tabelgegevens:

Opgr_id: vindplaatscode Vondstnummer: het vondstnummer

Inhoud: AW

Volg_nr: per record wordt binnen een vondstnummer een nieuw

volgnummer uitgegeven (indet-scherven worden indien overeenkomstige kenmerken gegroepeerd, profieldelen worden apart beschreven per record (dus 1 scherf per

volgnummer).

Aantal: stuks Gewicht: gram

Onderdeel: rand, hals, schouder, buik, bodem. Combinaties hiervan zijn

ook mogelijk als de scherf uit een groter profieldeel bestaat.

Indet: betekent dat aan de scherf een binnenzijde of buitenzijde of beide ontbreekt. Hiervan is dan ook niet de

dikte genomen of de complete breuk beschreven.

MAI: MAI voor Rom/ME materiaal

Diameter: in cm. De code '999' staat voor het niet te bepalen van de

diameter.

Perc_diam: percentage van de totale diameter (rand of bodem)
Fragcat: fragmentatie graad. Onderverdeeld in: <1, 1-3, 3-5, >5

Baksel: Duiding baksel voor ROM/ME aardewerk
Bakselsoort: Duiding bakselsoort voor ROM/ME aardewerk
Vorm: Duiding vorm voor ROM/ME aardewerk
Type: Duiding vormtype voor ROM/ME aardewerk

Magering: mogelijkheden zijn gebr.kwarts (gebroken kwarts korrels),

plant (organisch materiaal), zand (geronde korrels, fijn),

potgruis (chamotte). Combinaties hiervan worden

aangegeven door het meest voorkomende

verschralingsmiddel vooraan, gevolgd door een "+"-teken en

de toevoeging.

Hoeveelheid: hoeveelheid magering.

Type geled: staat voor potgeleding, 1, 2 of 3 ledige potten.

Randtype: beschrijving van de top van de rand. Code "indet": het

fragment komt wel van een rand maar het type is niet te

bepalen. Voorkomende vormen zijn rond en vlak.

Bodemtype: Type bodem indien te bepalen Oortype: Type oor indien te bepalen

Afwerking: wijze van afwerken van buitenzijde van de wand (wanneer

het om de binnenzijde gaat staat het er expliciet bij vermeld

(bi)).

Versierd: Ja/Nee kolom om mee te kwantificeren Versiering: verschillende versieringstechnieken

Motief: combinatie van versieringselementen en/of –technieken

Lok_sier: locatie van de versiering

Herkomst: Duiding herkomst

Periode: globale periode (naar archis; ABR-codes)

Begindat: Begindatering in jaren Einddat: Einddatering in jaren

Actie/regie: tekenen of fotograferen. Voor selectie komen de

records/scherven met de code "tekenen?" in aanmerking.

Opmerkingen: diversen

Specialist: naam specialist Maakwijze: maakwijze

Compleet: Object compleet ja of nee

Keramiekgroep: duiding keramiekgroep indien te bepalen Deelgebied: nummer deelgebied van de vindplaats

De codes "?" en "999" staan voor dezelfde informatie, namelijk het niet meetbaar/waarneembaar zijn van een het kenmerk behorend bij die kolom, maar de weergave verschilt in verband met de invoer in respectievelijk tekstvelden en numerieke velden. Bij met name de indet-scherven is een deel van de kenmerken niet meetbaar.